

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:43

Morten Østergaard (RV):

Det er jo en argumentation, som er værdig for Lukasjenko og alle mulige andre, som bliver kritiseret rundtomkring, og som siger, at når der er folk, som kritiserer, skal de ryddes af banen.

Hele pointen med menneskerettighedskommissæren er jo at sørge for at rådgive landene, så vi er fri for at få sagerne frem til Menneskerettighedsdomstolen, som i forvejen har alt for mange sager, og som, selv om vi fordoblede ressourcerne, stadig væk ville have en lang, lang ventetid.

Derfor er hele pointen med systemet jo, at landene får den her service fra menneskerettighedskommissæren og bliver rådgivet til at foretage lovgivningsmæssige ændringer, som kan gøre det unødvendigt for deres borgere at lægge sag an ved Menneskerettighedsdomstolen. Det er jo lige præcis derfor, at hele institutionen er oprettet. Det er jo en slags konsulentvirksomhed.

Problemet er jo så bare, at når man møder politikere, der ikke er i stand til at modtage kritik, når det gælder, af deres eget lands love, så legitimerer man jo, at magthaverne i Rusland ser stort på kritikken i Tjetjenien, og at magthaverne andre steder ser stort på kritikken. Det er jo det, der er problemet. Man er nødt til at starte med at feje for egen dør, og det nægter Dansk Folkeparti konsekvent.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, det er måske en konsulentbistand i politisk korrekthed eller radikal tænkning. Det skal jeg ikke afvise. Og med hensyn til, om Dansk Folkeparti vil feje for egen dør, må jeg jo bare spørge hr. Morten Østergaard, som så kan svare i sit ordførerindlæg, om han kan pege på nogle sager, hvor Danmark er blevet dømt ved Menneskerettighedsdomstolen, og hvor Dansk Folkeparti sådan skulle have været modvillig med hensyn til at se på det. Det tror jeg at hr. Morten Østergaard vil få svært ved.

Så vil jeg sige, at jeg ikke synes, at den her kommissær udfylder den rolle og fortjener de pæne ord, som hr. Morten Østergaard giver udtryk for, af den simple årsag at der jo i de euro-

pæiske lande generelt er så mange problemer, at det bliver en relativ tilfældighed, hvilke ting og hvilke opgaver man lige slår ned på. Der synes jeg sådan set, at der ved Menneskerettighedsdomstolen er langt større konsekvens. Jeg må også gøre opmærksom på, at det jo er det organ, som folkeretligt afsiger bindende afgørelser. Det gør kommissæren ikke.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det SF's ordfører, fru Pernille Frahm.

Kl. 15:45

(Ordfører)**Pernille Frahm (SF):**

Det er jo en bragende succes, vi har debat om i dag. Det er jo en succes, der er så stor, at den er ved at drukne i sin egen succes. Europarådet var forsøget på at samle op på stumperne af Europa efter anden verdenskrig, hvor man fandt en model, hvor man kunne sikre et demokrati i Europa med de erfaringer, man havde efter anden verdenskrig, og udviklede de her tre bærende, ligeværdige principper, et rigtigt demokrati bygger på, nemlig menneskerettigheder, retssikkerhed og demokrati. Og man kan ikke med det ene, altså med demokratiet alene, overrule nogen af de to andre. Det var nogle ret vigtige principper at få slået fast, og det var nogle ret bitre erfaringer, man havde i Europa, som gjorde, at man tog sig sammen og slog det her fast.

Derfor er det selvfølgelig også interessant, at man i det danske Folketing har sådan en diskussion her i dag om menneskerettigheder, hvor man indimellem får en fornemmelse af, at bare ting er besluttet demokratisk, altså med et flertal, er det sådan set i orden. Så er det sådan set o.k., og så skal der sådan set ikke komme nogen og vide bedre og blande sig i noget som helst.

Det, som hele tanken bag Europarådet gik ud på, var jo netop, at det er præcis, hvad der skal. Der skal præcis komme nogen og sætte et skærmende hegn omkring demokratiet, så demokratiet ikke får voksevæk ud over alle grænser og breder sig ud over menneskerettigheder og retssikkerhed.

For at sikre det fik man gennemført den europæiske menneskerettighedskonvention, og jeg har da tit tænkt på, at hvis det var politikerne i dag, der skulle indgå i det her samarbejde og indgå i så vidtgående en suverænitetssafgivende proces, som det har været, tror jeg aldrig, at det var blevet til en snus. Så jeg priser mig lykkelig